

न राज्ञा निर्वर्तनीय इत्याह मनुः ।

“यः स्वयं साधयेदयमुत्तमार्गोऽधमार्गिकात् ।

स राज्ञा नाभियोक्तव्यः स्वयं संसाधयन् धनम्” ॥*

धनवता ऋषिकेनादत्ते ऋणे राजा स्वयं विंशति-
तमभागं गृहीत्वा उत्तमार्गाय दापयेत् इत्याह
नारदः ॥

“ऋषिकः सधनो यस्तु दौरात्म्यान् प्रयच्छति ।

राज्ञा दापयितव्यः स्थात्यहीत्वांश्चान्तु विंशकम्” ॥*

यदा अधमार्गिकः सकलमर्थं दातुमसमर्थः शतयु-
सारेण दत्त्वा पूर्वकृतस्य लेखस्य पृष्ठेऽभिलिखेत्
यत्तावदन्तं उत्तमार्गेण उपगतं प्राप्तमिति धनी
तस्यैव लेखस्य पृष्ठे दद्यादभिलिखेत् इत्याह
याज्ञवल्क्यः ।

“लेखस्य पृष्ठेऽभिलिखेत् दत्त्वा दत्ताधनं ऋणी ।

धनी चोपगतं दद्यात् संहस्तपरिचिह्नितम्” ॥

इति विवादाख्यवसेतुः ॥

चतुः, गत्याम् । स्पृजने । ऐश्वर्ये । छयायाम् । इति
कविकल्पद्रुमः ॥ (आदि-पर-इयङ्पक्षे आत्म-
गत्यर्थे सकं, अन्यार्थ-सकं-सेट्) छया दया ।
चतुर्यते जनः स्पृजते ईश्वरो भवति । किञ्चि-
दयते गच्छति वेत्यर्थः । अरे तु ईयङोऽप्राप्तिपक्षे
परस्मैपदमेव । आर्त्तं च आनर्त्तं इत्यादि । इति
दुर्गादासः ॥

चतुः, स्त्री, (च + क्त) । उच्छृङ्खलम् । (यथा, मनुः ।
४ । ४-५ ॥

“चतुःस्तम्भाभ्यां जीवेत्तु मृतेन प्रमृतेन वा ।

सत्त्वान्दत्ताभ्यामपि वा न श्वरत्वा कदाचन ॥

चतुःसुखं श्रितं ज्ञेयममृतं स्यादशचित्तम् ।

मृतन्तु याचितं भैक्षं प्रमृतं कर्मणं स्मृतम्” ॥

जलम् । (यथा, ऋग्वेदे । ७ । १०१ । ६ । “तन्म
चतुः पातु शतशरदाय” । “चतुःसुदकम्” । इति

भाष्यम् ॥) सत्यं इति मेदिनी । (यथा, मनुः ।
८ । ८२ ।

“साय्येऽनृतं वदन् पाशैर्बध्यते वास्यैर्मृष्टम् ।

“विवशः शतमात्रातीतस्मात् साय्यं वदेदृतम्” ॥

कर्मफलं । यथा, “चतुः पितृन्तो सुकृतस्य लोके” ।

इति श्रुतिः । विष्णुः । यथा, महाभारते । १ ।

१ । २५३ ।

“भगवान् वासुदेवश्च कीर्त्यतेऽत्र सनातनः ।

स हि सत्यमृतश्चैव पतिर्चण्डमिव च ।

शान्तं ब्रह्म परमं ध्रुवं ज्योतिः सनातनम्” ॥

पुं, सूर्यः । यथा, शतपथब्राह्मणे । “ब्रह्म वा
चतुः ब्रह्म हि मित्रो ब्रह्म चतुः ब्रह्म यवायुः” ॥

परब्रह्म । यथा, श्रुतिः । “चतुःमेकाक्षरं ब्रह्म” ॥

सत्वाचारः । यथा, ऋग्वेदे । १ । १३७ । २ ।

“सुतो मित्राय वरुणाय पीतये चारुर्नृताय
पीतये” ॥ “चतुः सत्वाचाराय” । इति द्या-
नन्दभाष्यम् ॥ रुद्रः । यथा, सामगानां सन्ध्यामन्त्रे

रुद्रोपस्थाने । “चतुःसिन्धुस्य कालाग्नी रुद्र ऋषि-
रनुष्टुप्कन्दो रुद्रो देवता रुद्रोपस्थाने विजि-
योगः” ॥ देवभेदः । यथा, ऋग्वेदे । ४ । २३ । ८ ।

“चतुःस्य हि सूर्यः सन्ति पूर्वोर्ध्वतस्य धीति-

र्यजिनानि हन्ति” । “चतुःस्य चतुःदेवस्य” । इति

भाष्यम् ॥ यज्ञः । यथा, ऋग्वेदे । १ । १४५ । ५ ।

“चतुःचिद्वि सत्यम्” । “चतुःस्य यज्ञस्य जन्मस्य
वा चित् ज्ञाता” । इति भाष्यम् ॥ अमेर्कवि-
भेदः । यथा, यजुषि । १७ । ८२ । “चतुःस्य
सत्यम्” । इति ॥

चतुः, त्रि, (च + क्त) । दीप्तः । पूजितः । इति

मेदिनी ॥

चतुःजित्, पुं, (चतुः जयति चतुः + जि + क्तिप्) ।

यज्ञविशेषः । यथा,—

“त्वष्टा च जमदग्निश्च कम्बलोऽथ तिलोत्तमा ।

ब्रह्मापेतोऽथ चतुःजित् छतराष्ट्रश्च सप्तमः ॥

माघमासे वसन्त्येते सप्त मेजेय भास्करे ।

श्रुतां चापरे सूर्ये फावगुने निवसन्ति ये” ॥

इति श्रीविष्णुपुराणे २ । १० । १५—१६ । “त्वष्टा
सूर्यः । कम्बलः सर्पः । ब्रह्मापेतो राक्षसः । चतुः-
जिह्वस्तु । छतराष्ट्रो गन्धर्वः । इति तट्टीकायां

श्रीधरस्वामी ॥ (त्रि, यज्ञजेता । यथा, यजुषि १७ ।
८२ । “चतुःजिह्व सत्यजिह्व सेनजिह्व सुषेणश्च” ॥)

चतुःधामा, [न] पुं, (चतुः सर्वं धाम भवनं यस्य ।)

विष्णुः । इति चिकीर्षुशेषः ॥ (यथा यजुर्वेदे ५ । ३२ ।

“हव्यसूदन चतुःधामासि सज्योतिः” ॥ इन्द्रभेदः ।

स तु रुद्रसावर्णिके मनौ भविता । यथा,—

भागवते । ८ । १३ । २८ ।

“भविता रुद्रसावर्णी राजन् ! द्वादशमो मनुः ।

चतुःधामा च देवेन्द्रो देवाश्च हरितादयः” ॥

यदुर्वशीयो नृपतिभेदः । यथा, भागवते ।

“कङ्कश्च कर्णिकार्या वै चतुःधामाजयावपि” ॥

अविनश्यत्स्थानवति, त्रि । यथा यजुर्वेदे १८ । ३८ ।

“चतुःधावृत्तधामाग्निगन्धर्वस्तस्यौषधयः” ॥)

चतुः, स्त्री, (च + करणे + क्तिन्) । कल्याणम् । वर्त्म ।

जुगुप्सा । स्पृडा । इति मेदिनी ॥ (भावे + क्तिन्) ।

गमनम् । अश्वभम् । इति धरणी ॥ (एरुषमेध-
यज्ञीयदेवभेदः । यथा, यजुर्वेदे । ३० । १३ ।

“चतुःये स्तेन हृदयम्” । श्रौचो पुं, इति निरुक्तिः ।)

चतुः, स्त्री, (चतुः + ईयङ् + टाप्) । छयार्थकः ।

जुगुप्सा । तत्पर्यायः । अर्त्तनम् २ ऋषीया ३ ।

इत्यमरः ॥

चतुः, पुं, (च + “अर्त्तञ्च तुः” । इति उणादिसूत्रेण

१ । ७२ । तुः चकारात् कित् च ।) कालविशेषः ।

स तु षड्विधः यथा । मार्गपौषौ हिमः १ माघ-
फावगुनौ शिशिरः २ चैत्रवैशाखौ वसन्तः ३

ज्यैष्ठ्याश्विौ ग्रीष्मः ४ आषाढभाद्रौ वर्षाः ५ आ-
श्विनकार्तिकौ शरत् ६ । इत्यमरः । स त्रिविधो-

ऽपि । कार्तिकाश्विहायगपौषमाघाः श्रितः १

फावगुनचैत्रवैशाखज्यैष्ठाः ग्रीष्मः २ आषाढ-आवग-
भाद्राश्विनाः वर्षाः ३ । द्विविधोऽपि । कार्तिका-

दिषण्मासाः श्रितः १ वैशाखादिषण्मासाः ग्रीष्मः
२ । इति स्मृतिः ॥ * ॥

(यदुक्तम् ।

“भासद्वयात्मकः कालः चतुः प्रोक्तो विचक्षणैः” ।

यच्च तु “द्वादश मासाः षडर्त्तवः” इति श्रुतं तच्च

हेमन्तशिशिरयोरेकर्त्त करणं विवर्तितम् ॥

“चयकोपसमा दस्मिन् दोषाणां सम्भवति हि ।

चतुःषट्कं तदाख्यातं रवेः राशियु संक्रमात् ॥

ग्रीष्मो मेघवर्षो प्रोक्तः प्राट्ठमियुनकर्कटौ ।

सिंहकन्ये स्मृता वर्षा तुलाश्विनकन्योः शरत् ॥

धनुर्गौतमौ च हेमन्तौ वसन्तः कुम्भीनयोः” ।

मेघवर्षो रविणा संक्रान्तौ । एवं मिथुनकर्कटा-

वित्यादि । अन्ये तु ।

“शिशिरः पुष्यसमन्यो ग्रीष्मो वर्षाशरद्विमाः ।

माघादिमासयुग्मेऽन्येर्त्तवः षट् क्रमादमी” ॥

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमभागे ।

“वर्षाः शरच्च हेमन्तः शिशिरश्च वसन्तकः ।

ग्रीष्मश्चेति क्रमादेते चतुर्वर्षाः षट् प्रकीर्तिताः ॥

पृथक् पृथक् प्रवक्ष्यामि रवेर्गतिविशेषतः” ।

इति प्रथमस्थाने चतुर्थेऽध्याये हारीतेनोक्तम् ॥

“मासैर्द्विसङ्ख्येमाघादौ क्रमात् षडुत्तवः स्मृताः ।

शिशिरोऽथ वसन्तश्च ग्रीष्मवर्षा शरद्विमाः” ॥

इति सूत्रस्थाने तृतीयेऽध्याये वाग्भटेनोक्तम् ॥

“इह खलु संवत्सरं षडङ्गमुत्विभागेन विद्यात्” ।

इति सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये ।

“तच्च खलु तावत् षोढा प्रविभज्य कार्यमुपदेक्षते ।

हेमन्तो ग्रीष्मो वर्षाश्चेति प्रतीत्यवर्षलक्षणास्त्रयः

चतुर्वो भवन्ति । तेषामन्तरेष्वितरे साधारण-
लक्षणास्त्रय चतुर्वोः प्राट्ठशरद्वसन्ता इति ।

प्राट्ठिति प्रथमः प्रवृत्तेः कालस्तस्यानुवन्दो वर्षाः ।

यवमेते संशोधनमधिष्ठाय षड् विभज्यन्ते

चतुर्वोः” ।

इति च विमानस्थानेऽष्टमेऽध्याये चरकेनोक्तम् ।

“तच्च माघादयो द्वादशमासा हिमासिकम्बतुं

क्त्वा षडुत्तवो भवन्ति । ते शिशिर-वसन्त-ग्रीष्म-
वर्षा-शरद्वसन्ताः । तेषां तपस्तपस्यौ शिशिरः ।

मधुमाधवौ वसन्तः । शुचिशुक्रौ ग्रीष्मः । नभो-
नभस्यौ वर्षाः । इषजौ शरत् । सहसहस्यौ

हेमन्त इति ॥ तच्च ते प्रतीत्यवर्षलक्षणाश्च-
न्द्रादित्ययोः कालविभागकरत्वादयन् हे भवतो-

दक्षिणमुत्तरश्च” ।

“इह तु वर्षा-शरद्वसन्त-वसन्त-ग्रीष्म-प्राट्ठः षड्-
तवो भवन्ति दोषोपचय-प्रकोपोपशम-निमित्तम् ।

ते तु भाद्रपदाद्येन हिमासिकेन व्याख्याताः । तद्-
यथा । भाद्रपदाश्वजौ वर्षाः । कार्तिकमार्गशीर्षौ

शरत् । पौषमाघौ हेमन्तः । फावगुन-चैत्रौ

वसन्तः । वैशाख-ज्यैष्ठ्यौ ग्रीष्मः । आषाढ-आवगौ

प्राट्ठिति” । इति सूत्रस्थाने ६ अध्याये सुश्रुते-
नोक्तम् ॥

स्त्रीकुसुमम् । इति विश्वमेदिन्यौ । तत्पर्यायः ।

रजः १ पुष्यम् २ आर्त्तव्यम् ३ । इत्यमरः ॥

यथाह मनुः । ३ । ४५-४६ ।

“चतुःकालातिगामी स्यात् स्वदारनिरतः सदा ।

पर्व्ववर्त्तं रजेऽनैनां तद्व्रतो रविकाश्या ॥

चतुः सामाविकः स्त्रीणां राज्ञः षोडश स्मृताः ।

चतुर्निरितरैः साङ्गमहोमिः सद्भिर्गर्हितैः ॥

तासामाद्याश्चतसस्तु निन्दितकादशो च या ।